

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 3.

Vydána dne 27. ledna 1947.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H:

- (4. a 5.) 4. Zákon o úpravě platových a služebních poměrů učitelů ručních prací (domácích nauk). —
5. Nařízení o československém lékopisu.

4.

Zákon

ze dne 20. prosince 1946

o úpravě platových a služebních poměrů učitelů ručních prací (domácích nauk).

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Předpisy, jimiž jsou upraveny platové a služební poměry literárních učitelů veřejných obecných a měšťanských (občanských) škol, se vztahují i na učitelky ručních prací (domácích nauk), ustanovené při veřejných školách obecných, měšťanských a pomocných.

§ 2.

Zrušuje se platnost, po případě použitelnost ustanovení § 2, odst. 3, § 3, odst. 2 a 8, § 7, odst. 1 a 4, § 8, odst. 1 a §§ 12 a 34 zákona ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol, ve znění vládního nařízení ze dne 24. srpna 1939, č. 271 Sb., a vládního nařízení ze dne 12. ledna 1944, č. 16 Sb., pokud se vztahují na učitelky ručních prací (domácích nauk). Platnost, po případě použitelnost těchto ustanovení zůstává však nedotčena, pokud se vztahují na jiné učitelské osoby.

§ 3.

Učitelkám ručních prací (domácích nauk) se vyměří dnem 1. července 1946 služební

plat (adjutum, odměna) literárních učitelů obecných a měšťanských škol se stejnou služební dobou a způsobilostí.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1946; provede jej ministr školství a osvěty.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

5.

Vládní nařízení

ze dne 14. ledna 1947

o československém lékopisu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 18. prosince 1906, č. 5 ř. z. z roku 1907, kterým se upravuje lékárnictví, a podle § 137 zák. čl. XIV/1876 o úpravě veřejného zdravotnictví:

§ 1.

(1) Ministr zdravotnictví se zmocňuje, aby vydal, změnil a doplňoval „Československý lékopis, vydání I. — ČsL I.“ (dále jen lékopis), aby byl v souladu s vědeckým pokrokem.

(2) Ministr zdravotnictví vyhlásí v Úředním listě, kdy a kde byl lékopis (jeho změny a doplňky) vydán, a určí den, kterým nabývá účinnosti.

§ 2.

(1) Lékárníci, kteří osobně provozují veřejnou lékárnu, a odpovědní správci veřejných nebo ústavních lékáren jsou povinni si opatřiti nejméně po jednom výtisku lékopisu, znáti jeho obsah a řídit se jím.

(2) Magistři farmacie zaměstnaní ve veřejných a ústavních lékárnách jsou rovněž povinni znáti obsah lékopisu a řídit se jím.

§ 3.

Zařízení veřejných, ústavních (na Slovensku též filiálních) a domácích lékařských a veterinářských lékáren musí plně vyhovovati předpisům lékopisu.

§ 4.

Veřejné a ústavní lékárny musí míti stále v zásobě dostatečné množství všech léčiv a léčivých přípravků uvedených v lékopisu (dále jen oficiální léčiva).

§ 5.

Oficiální léčiva je dovoleno míti v zásobě jen v jakosti předepsané lékopisem a podle jeho ustanovení je uchovávat i vydávat.

§ 6.

(1) Léčivé přípravky, pro jejichž přípravu jest v lékopisu uveden předpis, smějí se připravovati toliko podle tohoto předpisu z léčiv (součástí) předepsané jakosti.

(2) Rovněž léky připravované, chované a vydávané v lékárnách podle lékopisu nebo podle lékařského (veterinářského) předpisu, musí se připravovati z léčiv (součástí) předepsané jakosti.

§ 7.

Nádoby s léčivými přípravky, pro něž je lékopisem stanovena přípustná doba spotřeby, musí býti označeny datem jejich přípravy.

§ 8.

(1) Lékárníci a odpovědní správci uvedení v § 2, odst. 1 jsou povinni se přesvědčiti, dříve než počnou užívat oficiálních léčiv v provozu lékárny, zda vyhovují předpisům lékopisu.

(2) Není-li u některého oficiálního léčiva v lékopisu uvedeno, jak se má zkoušeti, je nutno je přezkoušeti některou vědecky spolehlivou methodou.

§ 9.

Velmi silně účinkující oficiální léčiva (Venena), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí I, musí býti v lékárně uchovávána v uzamčené skříni v lahvičích se zabroušenou křížovou zátkou. Jejich název a nejvyšší dávky musí býti napsány na nádobě i zátku bílými písmeny na černé půdě.

§ 10.

Silně účinkující oficiální léčiva (Separanda), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí II, musí býti v lékárně uchovávána odděleně od ostatních v lahvičích se zabroušenou křížovou zátkou nebo v porcelánových nádobkách s víčkem. Jejich název a nejvyšší dávky musí býti napsány na nádobě i zátku (víčku) červenými písmeny na bílé půdě.

§ 11.

Silně účinkující oficiální léčiva (Separanda), vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí III, musí býti uchovávána zcela odděleně i od léčiv uvedených v tabulce II tak, aby svými vlastnostmi neohrožovala jakost jiných léčiv. Lahve pro tato léčiva nemusí míti křížovou zátku s nápisem, nejsou-li v lékopisu uvedeny jejich nejvyšší dávky. V ostatním platí pro jejich uchovávání ustanovení § 10.

§ 12.

(1) Nejvyšší dávky pro dospělého člověka, uvedené v tabulce lékopisu, která se označí IV, smějí býti překročeny při vydávání příslušných léčiv pro vnitřní upotřebení jen tehdy, vypíše-li lékař dávku na předpisu též slovy a připojí-li k ní vykřičník.

(2) Nejvyšší dávky léčiv, která nejsou uvedena v tabulkách I, II a III lékopisu, musí býti napsány toliko na nádobě, a to červenými písmeny a číslicemi pod černým nápisem názvu léčiva na bílé půdě.

§ 13.

Oficiální léčiva, vyjmenovaná v tabulce lékopisu, která se označí V, nesmějí se vydávat bez lékařského (veterinářského) předpisu, a to ani jsou-li jakkoliv upravena nebo smíchána.

§ 14.

(1) Zkoumadla a odměrné roztoky, uvedené v tabulkách lékopisu, které se označí VII a VIII, jakož i nádoby, nářadí a přístroje, tvořící součásti reagenční skříně (apparatus reagentium), uvedené v tabulce lékopisu, která se označí IX, musí býti v každé veřejné a ústavní lékárně vždy pohotově a v bezvadném stavu.

(2) Nádoby k uchovávání zkoumadel a odměrných roztoků musí býti označeny českými, slovenskými nebo latinskými nápisy, uvedenými v tabulkách VII a VIII lékopisu.

§ 15.

(1) Je-li v lékopisu uvedeno některé léčivo ve dvou jakostech (ve stavu surovém a vyčištěném nebo upraveném) a nebyla-li na lékařském předpisu přesně uvedena jakost, musí se vydati léčivo lepší jakosti.

(2) Je-li v lékopisu uvedeno některé léčivo ve dvou koncentracích a nebyla-li na předpisu koncentrace přesně uvedena, musí se vydati léčivo zředěnější.

§ 16.

(1) V lékárnách se mohou chovati a vydávati do terapie již zavedená léčiva a léčivé přípravky, které nejsou uvedeny v lékopisu, jakož i léčiva a léčivé přípravky nově do terapie zaváděné (dále jen neoficinální léčiva).

(2) Neoficinální léčiva musí býti nejlepší jakosti a nesmějí býti znečištěna ani porušena. Lékárníci a odpovědní správci uvedení v § 2, odst. 1 jsou povinni se o těchto vlastnostech přesvědčiti některou vědecky spolehlivou metodou dříve, než takové léčivo počnou užívat v provozu lékárny.

§ 17.

(1) Neoficinální léčiva nově do terapie zaváděná se musí vždy chovati zcela odděleně ode všech ostatních léčiv a přípravků buď v původním obchodním balení, nebo v obvyklých dobře uzavřených nádobách, způsobem pro ně nejvhodnějším, a to podle jejich povahy, po případě způsobem předepsaným pro venena nebo pro separanda (§§ 9 až 11). Tato léčiva a veškeré tvary léků je obsahující smějí se vydávati jen na lékařský (veterinářský) předpis.

(2) Ostatní neoficinální léčiva nutno uchovávat stejným způsobem a se stejnou pečlivostí a vydávati je se stejnou opatrností jako obdobně složená nebo obdobně účinkující ofi-

cinální léčiva. Ta z nich, která jsou silně a velmi silně účinná, nebo pro něž jsou stanoveny nejvyšší dávky, smějí se vydávati toliko na lékařský (veterinářský) předpis. Totéž platí i pro všechny tvary léků obsahující taková neoficinální léčiva.

§ 18.

Dávky silně a velmi silně účinkujících neoficinálních léčiv musí býti na předpisu vyznačeny netoliko číslicemi, nýbrž vždy též slovy.

§ 19.

Nejvyšší dávky neoficinálních léčiv stanoví ministerstvo zdravotnictví vyhláškou v úředním listě.

§ 20.

(1) V lékárnách se smějí chovati též léčivé speciality, přípravky organotherapeutické, hormonální, vitaminové, radioaktivní, jakož i přípravky diagnostické, léčiva a jiná sera, očkovací látky a mikrobiální přípravky.

(2) Tyto přípravky se smějí vydávati jen na lékařský (veterinářský) předpis, s výjimkou těch léčivých specialit, na které se nevztahuje ustanovení § 6, odst. 2, písm. d) vládního nařízení ze dne 19. února 1926, č. 26 Sb., o výrobě léčivých specialit a obchodu s nimi v lékárnách.

§ 21.

Ministerstvo zdravotnictví může, vyžaduje-li toho veřejný zájem zdravotní, stanoviti výjimky z ustanovení §§ 13, 17 a 20. Tato opatření vyhlásí v Úředním listě.

§ 22.

Přestupky ustanovení tohoto vládního nařízení se trestají bez újmy případného soudního stíhání podle ustanovení oddílu IV zákona č. 5/1907 ř. z. nebo podle § 7 zák. čl. XIV/1876.

§ 23.

(1) Platnost, po případě použitelnost všech předpisů odporujících ustanovením tohoto vládního nařízení se zrušuje dnem, kterým nabude účinnosti lékopis (§ 1, odst. 2).

(2) Zejména se zrušuje platnost, po případě použitelnost:

1. nařízení ministerstva vnitřního ze dne 8. ledna 1906, č. 10. ř. z., o osmém vydání rakouské farmakopoe,

2. nařízení č. 100.000/1909 B. M. (uh. min. vnitra) o třetím vydání uherského lékopisu,

3. vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 161 Sb. z roku 1941, o novém lékopisu,

4. nařízení ministra vnitra ze dne 16. dubna 1942, č. 220 Sb., kterým se vydávají nové předpisy o provozu lékáren,

5. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 658 Ú. l., o léčivech, léčicích a přípravcích, které není dovoleno vydávati bez předpisu oprávněného k tomu lékaře (veterináře),

6. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 659 Ú. l., o zkušebních pomůckách potřebných při zkoušení podle předpisů Německého lékopisu a

7. vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 7. července 1942, běž. č. 660 Ú. l., o zkoumadlech potřebných ke zkoušení podle Německého lékopisu.

§ 24.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zdravotnictví.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Dr. Drtina v. r.
Ursíny v. r.	Kopecký v. r.
Fierlinger v. r.	Đuriš v. r.
Široký v. r.	Zmrhal v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Hála v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Nosek v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Majer v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Franek v. r.
Lichner v. r.	